Scenariusz zajęć 1.

Angielski na wesoło

cele	zabawa nauka języka obcego stymulacja pamięci ćwiczenie orientacji w schemacie własnego ciała ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej ćwiczenie refleksu autoprezentacja podniesienie nastroju i energii
metody	oglądowa, słowna, praktyczna, ruchowa, muzyczna
organizacja czasowa	15 minut
potrzebne zasoby i materiały	odtwarzacz muzyki i nagranie piosenki, kolorowe kartki w podstawowych kolorach, piłka, plastikowe duże kubki
przebieg	1) Powitanie: piosenka „Hello, hello, how are you?" z pokazywaniem umownych gestów na odpowiednie słówko: *Hello, hello, hello, how are you?* *Hello, hello, hello, how are you?* *I'm good.* *I'm great!* *I'm wonderful!* *I'm good.* *I'm great!* *I'm wonderful!* *Hello, hello, hello, how are you?* *Hello, hello, hello, how are you?* *I'm tired.* *I'm hungry.* *I'm not so good.* *I'm tired.* *I'm hungry.* *I'm not so good.* *Hello, hello, hello, how are you?* *Hello, hello, hello, how are you?* *Hello, hello, hello, how are you?* *Hello, hello, hello, how are you?* 2) Pytamy seniorów i rodziców o samopoczucie (dzieci przysłuchują się): „ How are you today". Jeśli senior pamięta słówko dotyczące samopoczucia (np. good, great, wonderful, bad), mówi, jak się czuje, jeśli nie pamięta, pokazuje umowny gest.

	3) Wprowadzenie słownictwa związanego z kolorami poprzez pokazanie kolorowych kartek i nazwanie kolorów (kilkukrotnie powtarzana nazwa polska i angielska). 4) Zabawa „piłka parzy” - kto otrzyma piłkę musi powiedzieć nazwę jednego zapamiętanego koloru i odrzucić piłkę do prowadzącego.
wymagane umiejętności/ kompetencje prowadzącego	- kwalifikacje z zakresu nauczania języka angielskiego - doświadczenie w pracy z małymi dziećmi
rekomendacje	W czasie śpiewania piosenki wszyscy – łącznie z seniorami – stoją. Podczas rzutu piłką uczestnicy siedzą na krzesłach w kręgu. Aby zachęcić dzieci do uczestnictwa prowadzący może zaprosić je do wykonania wieży z kolorowych kartek i dużych kubków plastikowych (na zasadzie kubek – kartka – kubek – kartka – id. nazywając przy okazji kolory). Kolory powtarza się także podczas kolejnych zajęć, np. naklejając kolorowe kartki na ścianie i prosząc o wskazani właściwego.

Scenariusz zajęć 2.

Tańcowała igła z nitką

cele	zabawa wzbogacanie wiedzy i doświadczenia na temat cech przedmiotów (dla dzieci) wzbogacanie języka (dla dzieci) ćwiczenie reminiscencyjne (dla seniorów) ćwiczenie uwagi i koncentracji ćwiczenie motoryki małej ćwiczenie koordynacji wzrokowo-ruchowej ćwiczenie orientacji w przestrzeni ćwiczenie kreatywności
metody	oglądowa, słowna, praktyczna, multisensoryczna
organizacja czasowa	20-30 minut
potrzebne zasoby i materiały	obrazek z nitką i igłą, tekst wiersza, fartuszek kuchenny, koce uczestników, nitki i igły prawdziwe oraz w wersji bezpiecznej dla dzieci (czyli grube plastikowe igły, kolorowe włóczki lub sznurówki), metki z imionami i nazwiskami uczestników, dziurkacz punktowy, wzór pracy plastycznej (tekturka z dziurkami i przeplecioną włóczką tworzącą dowolny wzór)
przebieg	1) Zaprezentowanie wszystkim uczestnikom obrazka z igłą i nitką – omówienie, co się na nim znajduje. 2) Zaprezentowanie dzieciom igły i nitki (tej w wersji dla dzieci) – „zobaczcie, igła kłuje” – dzieci mogą dotknąć, „zobaczcie, nitka jest bardzo długa”, wyciągnięcie i założenie przez prowadzącego fartuszka - „zobaczcie, nitka i igła uszyły mój fartuszek”. 3) Zapowiedź, że przeczytany zostanie z pewnością znany naszym seniorom wiersz, który powstał 80 lat temu – „Tańcowała igła z nitką” Jana Brzechwy. „Czy Państwo pamiętacie ten wiersz?”. Przeczytanie wiersza przez prowadzącego lub jednego z seniorów: Tańcowała igła z nitką, Igła - pięknie, nitka - brzydko. Igła cała jak z igiełki, Nitce plączą się supełki. Igła naprzód - nitka za nią: "Ach, jak cudnie tańczyć z panią!" Igła biegnie drobnym ściegiem, A za igłą - nitka biegiem. Igła górą, nitka bokiem,

	Igła zerka jednym okiem, Sunie zwinna, zręczna, śmigła. Nitka szepce: "Co za igła!" Tak ze sobą tańcowały, Aż uszyły fartuch cały! 4) Zapraszamy wszystkich uczestników do stołu. Seniorzy otrzymują koce, metki z imionami i nazwiskami oraz igły i nitki. Ich zadaniem jest przyszycie metek na koce, tak aby łatwo je było zidentyfikować. Dzieci wraz z rodzicami otrzymują kartoniki i zadanie – muszą zaznaczyć wzór, przedziurkować karton i przewlekać igłę i nitkę przez dziurki. 5) Prezentacja efektów pracy – prowadzący podchodzi do poszczególnych uczestników i chwali za efekty.
wymagane umiejętności/ kompetencje prowadzącego	- doświadczenie w pracy z małymi dziećmi
rekomendacje	Dzieci mogą dekoncentrować się podczas czytania wiersza, osoba czytająca musi więc recytować w interesujący i wyrazisty sposób, nie rozwlekając się zbytnio. Podczas manualnej części zajęć większość seniorów może potrzebować pomocy przy nawleczeniu nitki na igłę – można poprosić rodziców o udzielenie wsparcia seniorom. Dzieci nie są w stanie wykonać pracy manualnej samodzielnie, muszą się zdać na rodziców. Kiedy dziurki będą gotowe, dzieci mogą rozpocząć przeplatanie włóczki lub sznurówki. Należy także pozwolić na swobodną zabawę włóczką.

Scenariusz zajęć 3.

Zabawy z piaskiem

cele	zabawa wzbogacanie wiedzy i doświadczenia na temat cech przedmiotów (dla dzieci) wzbogacanie języka (dla dzieci) ćwiczenie reminiscencyjne (dla seniorów) ćwiczenie wyobraźni (dla seniorów) ćwiczenie motoryki małej, transferowania i precyzji ruchów ćwiczenie spostrzegawczości ćwiczenie kreatywności
metody	praktyczna, multisensoryczna, wyobrażeniowa
organizacja czasowa	20-30 minut
potrzebne zasoby i materiały	pojemniki z piaskiem, muszelki, łopatki, duże butelki plastikowe z zakrętkami, lejki, miski (najlepiej szerokie przezroczyste plastikowe typu „sałatkowe”), siatki (po owocach), chustki materiałowe
przebieg	1) Zapowiedź, że seniorom zostaną zakryte oczy chustkami i będą musieli zgadnąć, czego dotykają. 2) Każdy senior otrzymuje miskę z nasypanym piaskiem, padają interpretacje: „sól”, „mąka”, „piasek”. Każdy może ściągnąć chustkę i sprawdzić, co to takiego. Prowadzący może skomentować, że piasek jest znad morza i że jego intencją było przywołać wspomnienia o wakacjach spędzonych nad morzem. Przy okazji może zapytać, które z dzieci było już kiedyś nad morzem. W tym momencie dzieci mogą już otrzymać pojemniki z piaskiem, lejki i butelki, i rozpocząć nasypywanie piasku do butelek. 3) Następnie seniorom ponownie zakrywa się oczy chustkami i każdy otrzymuje pakiet muszelek, które musi dotknąć, zanim je dokładnie obejrzy. 4) Po ściągnięciu chustek seniorzy mogą utworzyć dowolną kompozycję z muszelek w swoich miskach, wzbogacając pracę o siatki (w stylu sieci rybackich). Dzieci przy wsparciu rodziców wrzucają muszelki do butelki, przy okazji sprawdzając, które muszelki się zmieszczą, a które są za duże. Po zakręceniu powstają butelki sensoryczne, które po zajęciach dzieci mogą zabrać do domu. 5) Prezentacja efektów pracy – prowadzący podchodzi do poszczególnych uczestników i chwali za efekty.
wymagane	- doświadczenie w pracy z małymi dziećmi

umiejętności/ kompetencje prowadzącego	
rekomendacje	Dzieci mogą przedłużać zabawę związaną z nasypywaniem piasku przez lejek, należy im pozwolić na to, dopóki są tym zainteresowane. Prowadzący lub rodzic powinien zwrócić uwagę dziecka na różnorodność cech muszelek – kolory, faktury, wielkości. Dużo czasu zajmuje zasłanianie oczu seniorom, dlatego ważne, by zajęło się tym równocześnie kilka osób, w tym rodzice.